

tanker i forbindelse med disse nye uddannelser. F.eks. kan Enhedslisten udmærket forestille sig, at helt nye former for økologiske uddannelser bliver introduceret her. Det er et helt kapitel for sig, men det er bare for at vise, at hvis man skal i gang med det her område, så synes vi også, at der skal sættes midler af til nyudvikling,

Det er også udmærket, at det på målstregen – jeg tror, det var det, hr. Aage Frandsen var inde på – blev sikret, at der kan udbydes fagspecifikke kurser på 1-4 ugers varighed, altså kurser, hvor man så tager elementer fra de kompetencegivende uddannelser og føjer ind her.

Det springende punkt i hele den store VEU-reform, vi står over for, er grundlæggende, hvordan man forholder sig til, at man vil om-lægge f.eks. pc-brugeruddannelsens korte kurser til indtægtsdækket virksomhed. Der er en vis logik i, at jo mere virksomhedsspecifik en uddannelse er, jo mere rimeligt er det at sige, at det da må være produktionsapparatet, der bærer den byrde. Det grundprincip vil Enhedslisten godt støtte.

Det, der gør os bekymret i den tankegang, er overhovedet ikke finansieringen. Vi vil gerne medvirke til den her finansieringsoplægning. Vi vil gerne medvirke til, at arbejdsgiverne kommer til spytte i en fælles kasse. Det er ikke det, det er problemet. Problemet ligger i, hvorvidt regeringens ønske og forligspartiernes ønske om, at det her også skal komme de kortuddannede til fordel, kan ske fyldte.

Efter vor bedste opfattelse er det nødvendigt før eller siden at introducere tanken om uddannelsesplaner ikke blot på de virksomheder, hvor man har overenskomstdækning for det, ikke blot på de helt små virksomheder, men generelt at sikre, at alle personalegrupper på en virksomhed har retten til at blive involveret i en uddannelsesplan. Jo mere man lægger over til arbejdsgiverfinansiering, jo mere tror vi det bliver nødvendigt at tænke i de baner, altså at tænke på hvordan lønmodtagerne kan få større rettigheder på det her felt.

Enhedslisten vil ikke afvise, at vi kan støtte det her forslag, men det afhænger af, om nogle af de bekymringer, vi har, kan blive afklaret her på målstregen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, fru Tove Videbæk, er forhindret i at være til stede, skal jeg udtale følgende:

Forslaget vil lægge op til en omprioritering af uddannelsesindsatsen under åben uddannelse, og korte kurser under loven skal udbydes som indtægtsdækket virksomhed.

Dette lovforslag understøtter, så vidt vi kan se, ikke en større harmonisering af de meget uens udbudsvilkår for de mange voksen- og efteruddannelseskurser. En af hensigterne med VEU-reformen var vel, at den skulle føre til en større harmonisering af udbudsvilkår, men dette lovforslag mener jeg faktisk er i direkte modstrid med dette, idet man fremover ved de årlige finanslovforhandlinger vil ændre på såvel prioritering af som de konkrete udbudsvilkår for enkelte uddannelsesaktiviteter, alene baseret på økonomiske overvejelser.

Det største problem med de korte kurser mener vi er, at de nu udbydes som indtægtsdækket virksomhed, for det vil jo generelt betyde, at små selvstændige virksomheder som f.eks. landmænd, butikker og håndværkere vil blive ramt på en måde, som vi finder vil være uheldig, når man sammenholder det med alt det, regeringen i forvejen med den finanslov, som er lagt frem, rammer de små selvstændige erhvervsdrivende med.

Lad mig nævne, at De Danske Landboforeninger og Dansk FamilieLandbrug siger om dette forslag, at det trækker tæppet væk under den efteruddannelse, der er bygget op for jordbrugerhvervene. Det er betænkeligt, især set i lyset af, at undervisningsminister Bertel Haarder i 1992 gav landbruget tilsagn om, at de forskellige uddannelsesaktiviteter, der var udviklet på landbrugsskolerne, ville kunne videreføres med fortsat tilskud fra Undervisningsministeriet. Dette tilsagn blev gentaget ved et møde i foråret 1993 med daværende undervisningsminister Ole Vig Jensen.

På trods af dette er deltagerens egenbetaling for et typisk kursus i landbrugets efteruddannelse allerede fordoblet fra 1995 til 1999, og i samme periode er deltagelsen i efteruddannelseskurserne næsten halveret. Også på dette punkt bliver ikke alene landbruget, men alle små erhvervsvirksomheder ramt igen og igen af hele denne finanslov, som jeg allerede har understreget.

Lad mig så også nævne, at LO derudover i sit hørings svar siger, at de er meget uforstående over for det konkrete forslag om at fjerne finanslovtilskuddet til pc-brugeruddannelsen. Dette er et eksempel på, at man konkret omprioriterer midler fra en uddannelsesaktivi-